

Living the Lotus 11

Buddhism in Everyday Life

2024
VOL. 230

Risho Kosei-kai of San Francisco Celebrates Its 45th Anniversary on September 15

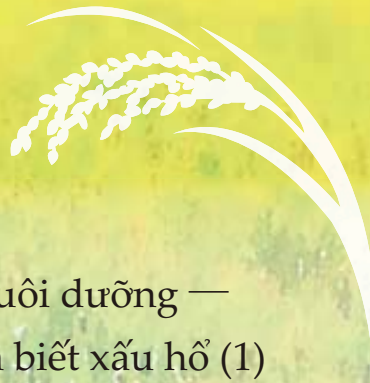
Living the Lotus Vol. 230 (Tháng 11 2024)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Risho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Risho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Thứ mà những cuộc gặp gỡ nuôi dưỡng — tâm hồn biết tôn kính - tâm hồn biết xấu hổ (1)

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai

Phát triển hoàn thiện tâm hồn biết tôn kính

Vào khoảng thời gian này năm ngoái, tôi đã trích dẫn một câu nói là “Điều quan trọng nhất để con người tiến bộ và hoàn thiện là việc phát triển hoàn thiện tâm hồn biết tôn kính và việc biết xấu hổ” (sư Masahiro Yasuoka) để chỉ ra phương châm của hội chúng ta trong năm nay. Đó là bởi vì tâm hồn mong muốn tiến đến gần hơn tới những thứ vĩ đại là điều quan trọng đối với tất cả mọi người chứ không chỉ những người có tín ngưỡng, và ngoài ra việc con người tôn kính nhau là nền tảng căn bản để làm cho xã hội được hòa bình.

Tuy nhiên, như tôi đã nói trước đây, người ta nói rằng người không thể tôn kính bản thân thì sẽ không thể tôn kính người khác. Khi được hỏi rằng liệu bản thân tôi có đang có thể tôn kính bản thân theo cách đó hay không thì thật lòng phải trả lời là điều đó rất khó để làm.

Cho dù như thế, việc này thì tôi cũng đã thừa một vài lần rồi, là nhờ làm dấu chấp hai tay vào nhau để ngưỡng bái lẫn nhau với Đức Phật trong nhà tôi mà tôi tự nhận thức được sự trân quý của bản thân mình. Mỗi sáng và mỗi tối, cứ mỗi khi tôi hướng mặt về phía Đức Phật và chấp tay lễ bái, tôi chiêm nghiệm về việc “Mình cũng đang được Đức Phật ngưỡng bái” dù vừa cảm thấy xấu hổ.

Năm nay, ngay từ dịp khai bút đầu năm tôi đã viết thư pháp chữ “úy kính”. Điều đó thì tất nhiên là do tôi nghĩ về tầm quan trọng của tâm hồn biết tôn kính. Chỉ có điều, khi nói tới úy kính thì chúng ta hình dung tới sự “sợ hãi” và sự “tôn kính” đối với những sự tồn tại hay tác dụng vượt xa kiến thức hay năng lực của con người chẳng hạn như thần phật hay vũ trụ hay đại tự nhiên. Có lẽ là tâm hồn biết tôn kính các bậc thánh nhân, bậc hiền nhân hay vĩ nhân trong lịch sử cũng được bao gồm trong đó nhưng mặt khác thì tôi nghĩ rằng đối tượng úy kính là mỗi “cuộc gặp gỡ” ở xung quanh mình với sự vật sự việc hay người mà mình tiếp xúc từ lúc thường ngày, v.v. và tâm hồn biết tôn kính được nuôi dưỡng chính là trong cuộc sống hàng ngày.

Những cuộc gặp gỡ là dưỡng chất của tâm hồn

Ví dụ, trường hợp cha mẹ và con cái, không biết có phải do cha mẹ nghĩ mình luôn đúng theo cách nhìn một chiều của mình nên thường la mắng hoặc tức giận với con cái hay không mà từ xưa người ta đã nói rằng giữa cha mẹ và con cái rất khó để nuôi dưỡng tâm hồn biết tôn kính, tới mức Mạnh Tử nói rằng “Người quân tử không dạy được con mình”. Tôi thì cho rằng cho dù là cha mẹ và con cái nhưng mỗi người đều có cá tính riêng và cá tính mỗi người khác nhau nên nếu cùng cảm nhận được điều như thế thì cha mẹ chỉ cần trân quý cá tính của con cái là được. Và cha mẹ không được quên thái độ sống “lời nói và việc làm đi đôi với nhau” — Tôi nghĩ đó là cách thức tồn tại để nuôi dưỡng tâm hồn biết tôn kính cho cả cha mẹ lẫn con cái.

Khi nói tới biết tôn kính thì chúng ta hay có kiểu chỉ hướng ánh mắt tới phía “trên” như là đối tượng của việc tôn kính đó. Nhưng điều này nói lên rằng những người ngang hàng với bản thân hay những người trẻ hơn và ít kinh nghiệm hơn bản thân cũng là những người quan trọng giúp chúng ta nuôi dưỡng tâm hồn biết tôn kính. Điều này cũng tương tự cho dù là trong mối quan hệ vợ chồng hay bạn bè. Điều quan trọng là việc công nhận cá tính của đối phương rồi cảm ứng, ca ngợi, học theo những ưu điểm và cái hay của họ, và điều đó sẽ nuôi dưỡng tâm hồn biết tôn kính của bản thân và người khác. Nếu nhìn nhận theo cách như thế thì tất cả mọi cuộc gặp gỡ sẽ đều là dưỡng chất để nuôi dưỡng tâm hồn biết tôn kính và tôi nghĩ rằng điều đó cũng là thứ kết nối tới hạnh lễ bái của bò sát thường bất khinh.

Ông Konosuke Matsushita, người được coi là ông tổ về kinh doanh nói rằng “Nếu có tâm hồn biết tôn kính tự nhiên thiên địa, cuộc đời này thì có vô số thứ đáng được tôn kính” (“Khai phá con đường” / Viện nghiên cứu PHP). Đã thế, ông còn cho rằng “Trong con người đã được ban cho sẵn năng lực để nhìn ra giá trị đáng tôn kính ở tất cả mọi thứ, tất cả người khác” (cùng nguồn), sau đó ông kêu gọi chúng ta hãy cùng nhau phát huy năng lực đó và nâng cao tâm hồn biết tôn kính lẫn nhau.

Chỉ có điều, chúng ta cũng được chỉ dạy rằng “Khi tâm hồn tôn kính này phát triển đầy đủ, chắc chắn mọi người sẽ nhìn lại hiện thực tương đối thấp kém của bản thân nên tâm hồn xấu hổ về điều đó sẽ trở dậy” (sư Masahiro Yasuoka). Những cuộc gặp gỡ cũng nuôi dưỡng một tâm hồn quan trọng nữa gọi là biết xấu hổ. Trong số tiếp theo thì tôi muốn thử suy nghĩ về “tâm hồn biết xấu hổ” cùng với ý nghĩa của việc tuyên truyền phổ biến tôn giáo, một trong những cuộc gặp gỡ quan trọng đối với chúng ta.

(Kosei - số tháng 11 năm 2024)

Truyện tranh: Nhập môn Hội Rissho Kosei-kai

Cuộc đời của Đức Khai Tổ và lịch sử của Hội Rissho Kosei-kai

Kinh điển làm sở y (chỗ dựa vào) là Ba bộ Kinh Pháp Hoa

Thứ mà Hội Rissho Kosei-kai coi là kinh điển làm sở y là Ba bộ Kinh Pháp Hoa (Vô lượng nghĩa kinh, Diệu pháp liên hoa kinh = Kinh Pháp Hoa, Phật thuyết Quán phổ hiện bồ tát hành pháp kinh). Là một trong số đó, Kinh Pháp Hoa được coi là “vua của các bộ kinh” và là bộ kinh viết lại những điều Đức Thích Ca muốn thuyết giảng nhất.

Các bộ kinh Phật giáo thuyết giảng về “chân lý về cách sống đời”, và trong những bộ kinh đó thì điểm tuyệt vời của Kinh Pháp Hoa là ở chỗ phương pháp thực hành cụ thể hướng tới chân lý đó được chỉ ra bằng nhiều câu chuyện tỷ dụ khác nhau. Đức Khai Tổ đã thuyết giảng và chỉ ra những lời dạy như thế cho chúng ta một cách dễ hiểu trong các bài nói chuyện về Phật pháp hay sách mà Người viết.

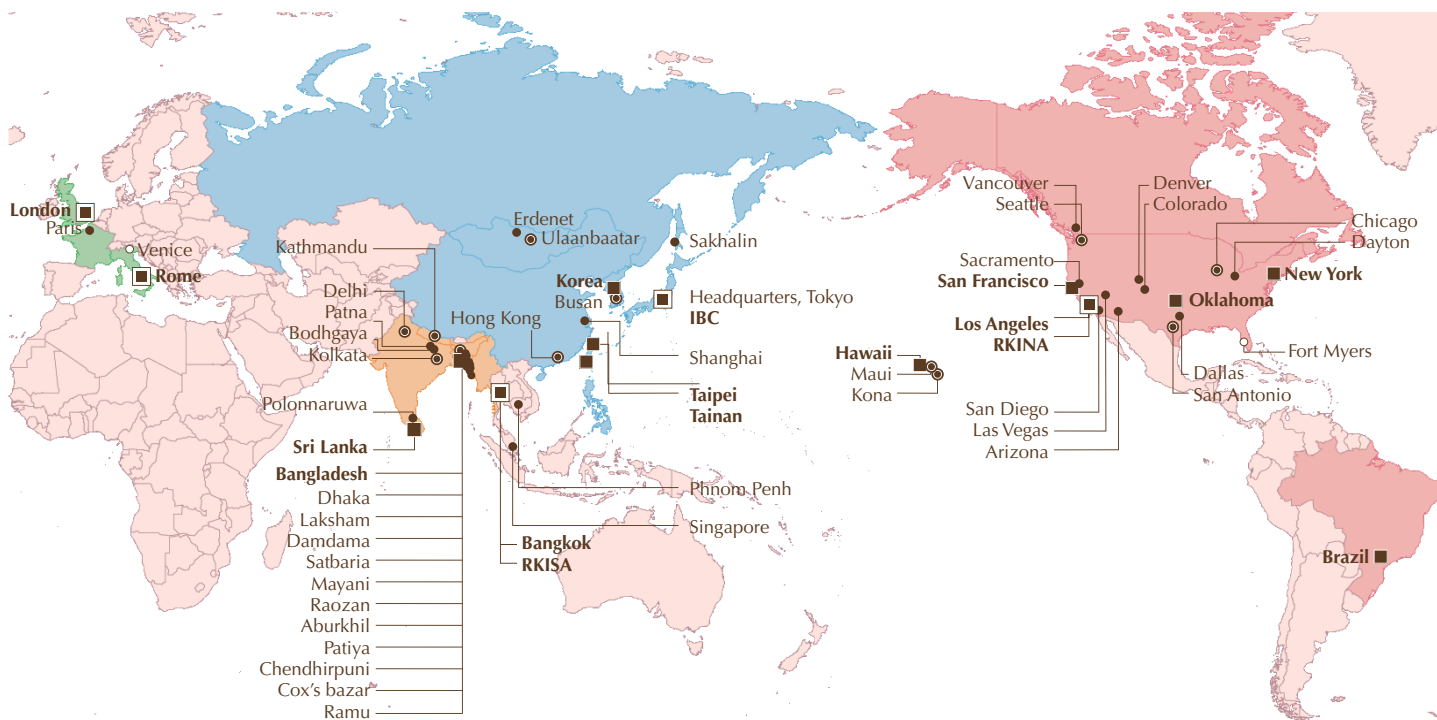

Mách nhỏ

Kinh Pháp Hoa có tên chính thức là “Diệu pháp liên hoa kinh”. Tên bộ kinh này được giải thích tại Hội Rissho Kosei-kai là “những lời dạy quý giá thuyết giảng về con đường để con người vừa sinh hoạt trong cuộc đời này vừa sống đời mà không bị chấp trước vào những làm lạc. Ngoài ra, sở y có nghĩa là nơi nương tựa.

🌸 *A Global Buddhist Movement* 🌸

Information about
local Dharma centers

facebook

X

